

ת"פ 1884/11/14 - מדינת ישראל נגד יבגני פורמן

בית משפט השלום בכפר סבא

04 ינואר 2017

ת"פ 1884-11-14 מדינת ישראל נ' פורמן

לפני בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
יבגני פורמן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד צליל משיח

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד איהב גילג'ולי

גזר דין

1. הנאשם, יבגני פורמן יליד 1981, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום בביצוע עבירות של **גידול סם מסוכן והחזקה בסם מסוכן**.

2. לפי עובדות כתב האישום, החל מחודש יולי 2014 ועד ליום 26.10.2014 גידל הנאשם בבית פרטי עם חצר ברעננה אותו שכר, שתילים מסוג קנבוס. ביום 26.10.2014 החזיק הנאשם בבית 28 שתילי קנבוס בשלבי גידול מתקדמים במשקל כולל של 4.35 ק"ג נטו. נוסף על האמור החזיק הנאשם בסלון הבית בשני ארגזי קרטון אשר הכילו 688.27 גרם נטו קנבוס ובצמחי קנבוס תלויים לייבוש במשקל של 292.26 גרם נטו.

3. במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים נתבקש שירות המבחן לערוך תסקיר אודות הנאשם. בסופו של דבר התקבלו בעניינו שלושה תסקירים, מהם עלתה התמונה הבאה:

הנאשם יליד ברית המועצות לשעבר, עלה ארצה בשנת 1992 עם אמו. הוא נשוי ואב לארבעה. אינו עובד בעת הנוכחית. הנאשם לוקה בעקמת מגיל צעיר ומחלתו החריפה בעקבות תאונת דרכים שעבר בשנת 2010. הנאשם סובל מכאב כרוני, בגינו מטופל במרפאת כאב וצורך קנאביס רפואי באישור החל משנת 2010. בנוסף סובל הנאשם מ-PTSD בעקבות התאונה שהוזכרה לעיל ומטופל תרופתית.

הנאשם בוגר 12 שנות לימוד ולא גויס לצבא. לאורך השנים עד התאונה עבד בתחום הרכב והחשמל. מאז התאונה בשנת 2010 אינו עובד ומתקיים מקצבת הביטוח הלאומי.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות אך התקשה להכיר בפסול ובעייתיות בהתנהגותו. לדבריו ביצע העבירות בתקופה משברית בה נתון היה בקשיים כלכליים משמעותיים וחווה משבר זוגי. לדברי הנאשם היה לו קושי לממן התרופות להן נזקק, לרבות הקנאביס, ולכן בחר לגדל את הסם לצריכתו העצמית בלבד.

בראשית הדרך הביע הנאשם התנגדות לטיפול וסירב לבצע של"צ. לפיכך נמנע השירות מהמלצה טיפולית בעניינו והציע להתחשב במצבו הבריאותי והנפשי ולגזור עליו מאסר על תנאי.

בדיון שהתקיים ביום 6.1.2016 הסביר ב"כ הנאשם כי הנאשם סבר שהשל"צ שהוצע לו הוא עבודות שירות, והודיע כי הנאשם מוכן לבצע של"צ. על בסיס הודעה זו נשלח הנאשם בשנית לשירות המבחן, על אף התנגדות המאשימה. בתקופת הדחיה התברר כי הנאשם מחזיק בעמדה קורבנית, מתקשה לקחת אחריות על מצבו ומסרב לשל"צ בשל מצבו הבריאותי והנפשי. זאת הגם שהוצעו לו תפקידים ומסגרות שלתפיסת השירות מתאימים לצרכיו.

בדיון הבא, שהתקיים ביום 3.4.2016, אמר הנאשם כי הוצעה לו עבודה שאינה מתאימה ליכולותיו. הדיון נדחה על מנת לאפשר לנאשם להמציא מסמך רפואי שיתמוך בטענתו. בדיון ביום 10.5.2016 הוצגו מסמכים רפואיים המבססים את טענת הנאשם כי לא יוכל לבצע של"צ בדרך של שמירה, כפי שלטענתו הוצע לו. הנאשם הצהיר שיהיה מוכן לבצע של"צ בכל מתכונת אחרת, ומטעם זה הוחלט לקבל בעניינו תסקיר משלים.

התסקיר השלישי הוגש ביום 11.9.2016. בתסקיר זה נאמר כי הנאשם מוכן כעת לבצע של"צ, על אף מצבו הרפואי שהחמיר באחרונה. למרות ספקנות שגילה השירות בכל הקשור ליכולתו של הנאשם להתמיד בביצוע של"צ, גובשה בעניינו תוכנית של"צ בהיקף של 250 שעות.

4. על בסיס נתונים אלה טענו הצדדים לעונש.

ב"כ המאשימה, עו"ד מוטי חבה, עמד בטיעונו על חומרת המעשים והעבירות, ביקש להתעלם מן המניע שעמד ביסוד החלטתו של הנאשם לגדל את הסם, הפנה לשני התסקירים הראשונים שנתנו בעניינו של הנאשם, ועתר לעונש של ששה חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות, כעונש עיקרי. לאחר ששמע את הערת בית המשפט כי עונש של עבודות שירות אינו ישים במקרה זה, שינה התובע טעמו וטען למתחם עונש הולם שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר, כעונש עיקרי, ועתר לעונש באמצע המתחם. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לעונש.

ב"כ הנאשם, עו"ד איהב ג'לג'ולי, התמקד בטיעונו בנסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם, הגיש תיעוד רפואי

(נע/1), עמד על כך שהנאשם לא התכוון לסחור בסם אלא להשתמש בו לצרכיו, וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר שמודע לחומרת העבירה שביצע, ציין כי כעת צורך כדין כדורים אופיאטיים חזקים יותר מהקנאביס וכן תרופות פסיכיאטריות, והביע הסכמה לבצע את השל"צ.

דין והכרעה

5. הנאשם גידל צמחי מריחואנה בבית פרטי עם גינה. במקרה זה אין עסקינן במי שגידל את הסם לצרכים מסחריים, אלא באדם מוכה גורל שרשאי לצרוך קנאביס רפואי, אשר גידל את הסם ללא אישור בשל מצוקה כלכלית הנובעת, בין היתר, מן העובדה שעליו לרכוש שלל תרופות יקרות אחרות, בשל מצבו.

6. המאשימה עתרה במקרה דנן למתחם עונש הולם שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. עתירה זו אין לקבל.

כידוע, מתחם העונש ההולם מושפע, בין היתר, מן הסיבה או הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה [סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין, התשל"ז-1977]. לא ייקבע מתחם עונש הולם זהה בעניינו של מי שגנב מצרכים ממרכול על מנת למכור אותם לשם בצע כסף, ובעניינו של עני שגנב את אותם מצרכים על מנת להאכיל את ילדיו הרעבים. אותו הגיון מחייב קביעת מתחם עונש הולם אחר למי שגידל קנאבוס על מנת למכור אותו תמורת רווח קל, ולמי שגידל את אותה כמות קנאבוס לצרכיו שלו, ועוד כאשר הוא מחזיק ברישיון לקנאבוס רפואי ומתוך קושי אמיתי לשאת בעלות כלל התרופות אותן הוא צורך.

דומה כי התביעה קיבלה הגיון זה במסגרת טיעונה התחילי לעונש (ראו עמ' 12 לפרוטוקול שורות 10-13), ואין לדעת מדוע שינתה טעמה ועתרה למתחם חמור יותר בעקבות הערת בית המשפט כי עונש של מאסר בעבודות שירות אינו מציאותי במקרה זה נוכח מצבו הרפואי האובייקטיבי של הנאשם.

כאן גם המקום לציין כי גזרי הדין שהציגה המאשימה לצורך תמיכה בעתירתה המחמירה לעונש אינם עוסקים במקרים דוגמת זה שלפניי. רק באחד מהם [ת"פ (שלום י-ם) 10430-03-15 **מדינת ישראל נ' אברהם** (23.11.2016)] טען הנאשם לפני שירות המבחן כי גידל את הסמים לצרכיו שלו, אך אותו נאשם לא סבל מכל בעיה רפואית, ומעבר לכך - היה בעל עבר פלילי, עמד לחובתו מאסר על-תנאי בר הפעלה, הוא לא נתרם מהקשר עם שירות המבחן ולא הייתה כל המלצה בעניינו.

7. בהתחשב בערך המוגן העומד ביסודן של עבירות הסמים (הגנה על בריאות הציבור), ברמת הענישה הנוהגת, בנסיבות המיוחדות של ביצוע העבירה על ידי הנאשם, ובעקרון ההלימה בין מעשה לעונש, אני קובע כי מתחם

העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין מאסר על-תנאי, של"צ וקנס ועד מאסר בפועל לתקופה קצרה.

8. נוכח הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, אשר חסכה בזמן שיפוטי, וגם מן הטעם שלא הוגשו נגד הנאשם כתבי אישום נוספים בתחום הסמים והוא ממשיך לצרוך קנאביס רפואי ברישיון, השתכנעתי כי מן הראוי לגזור את עונשו בתחתית המתחם.

9. אני גוזר אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

§ מאסר על תנאי בן חודש והתנאי הוא כי במשך 18 חודשים לא יעבור עבירה בה הורשע.

§ קנס בסך ₪ 2,500 או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם תוך 45 יום מתוך כספי ההפקדה בבש"ע 41463-10-14.

§ של"צ בהיקף 250 שעות בהתאם לתוכנית שגיבש שירות המבחן. הזהרתי את הנאשם כי אם לא יעמוד בצו השל"צ ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט ולגזור את עונשו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן צו להשמדת הסמים והכלים, אשר ייכנס לתוקף בחלוף המועד החוקי להגשת ערעור, ואם יוגש ערעור - לאחר מתן פסק הדין בו.

ניתן היום, ו' טבת תשע"ז, 04 ינואר 2017, במעמד הנוכחים.